

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 528-ҳадис

528/982 - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْحَرُ، أَوْ يَذْبَحُ

بِالْمُصَلَّى.

528.982 Ибн Умар розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам (Қурбон ҳайити куни) намозгоҳда наҳр ёки забҳ қилар эдилар».

Изоҳ: Наҳр қилиш - туяни тик турган ҳолида бўғзининг пастроғидан сўйиш. Забҳ қилиш - туя ва бошқа жонлиқларни ётқизиб, бўғзидан сўйиш. Наҳр асосан туяга хос бўлгани учун, бундан кейин таржимада ҳар иккиси учун ҳам «сўймоқ» феъли ишлатилади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI